

Du gamla klang- och jubeltid

Efter "O alte Burschenherrlichkeit". 1825.

Du gamla klang- och jubeltid,
ditt minne skall förbliva
och än åt livets bistra strid
ett rosigt skimmer giva.
Snart tystnar allt vårt yra skämt,
vår sång blir stum, vårt glam förstämt,
o Jerum, Jerum, Jerum,
o quae mutatio rerum.

Var äro de, som kunde allt,
blott ej sin ära svika,
som voro män av äkta halt
och världens herrar lika?
De drogo bort från vin och sång
till vardagslivets tråk och tvång,
o Jerum etc.

(Filosofer:) Den ene vetenskap och vett
in i scolares mängder,
(Jurister:) den andre i sitt anlets svett
på paragrafer vränger,
(Teologer:) en plåstrar själen, som är skral,
(Medicinare:) en lappar hop dess trasiga fodral,
o Jerum etc.

Men hjärtat i en sann student
kan ingen tid förfrysa.
Den glädjeeld, som här han tänt,
hans hela liv skall lysa.
Det gamla skalet brustit har,
men kärnan finnes frisk dock kvar,
och vad han än må mista,
den skall dock aldrig brista.

Så slutet, bröder, fast vår krets
till glädjens värn och ära.
Trots allt vi äro väl till freds
och vänskap, trohet svära.
Lyft bågarn högt och klinga, vän!
De gamle gudar leva än
:/: bland skålar och pokaler :/: